

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/605/2015
Identifikačné číslo spisu:	5712205267
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5712205267.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ L.N. a 2/ maloletého B.N., narodeného X. júla XXXX, bývajúcich v M., zastúpených JUDr. Dašenou Gombíkovou, advokátkou so sídlom v Martine, Kukučínova 1, proti žalovanému P. K., bývajúcemu v M., teraz vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá právna vec bola vedená na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 5C/67/2012, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. novembra 2014 sp.zn. 9Co/905/2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. novembra 2014 sp.zn. 9Co/905/2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Žalobkyňa 1/ a maloletý žalobca 2/ sa žalobou domáhali, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť im náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch; žalobkyni 1/ v sume 16 597 € a žalobcovi 2/ v sume 33 194 € a náhradu trov. Ako rozhodujúce skutočnosti uviedli, že žalobou požadovaná nemajetková ujma im vznikla usmrtením B.N., manžela žalobkyne 1/ a otca žalobcu 2/ žalovaným dňa 4. apríla 2009.

Okresný súd Martin rozsudkom z 30. apríla 2014 č.k. 5C/67/2012-103 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom v lehote 3 dní náhradu nemajetkovej ujmy, každému v sume po 10 000 €; vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

Proti rozsudku podali odvolania obidve procesné strany. Žalobcovia navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ 16 597 € a žalobcovi 2/ 33 194 €. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. novembra 2014 sp.zn. 9Co/905/2014 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcom po 10 000 € a vo výroku o trovách konania. Vo výroku svojho rozsudku, tiež uviedol: „V ostatnej časti, pokiaľ bol

návrh navrhovateľov vo zvyšku zamietnutý, odvolaním nenapadnutej, ponecháva rozsudok okresného súdu nedotknutý.“ V odôvodnení rozsudku uviedol, že vec preskúmal v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015), pretože odvolanie podal iba žalovaný. Žalobcovia žiadali rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny, pretože podľa ich názoru súd vykonal dostatočné dokazovanie a napokon aj správne rozhodol. Odvolací súd sa v rozsahu preskúmania napadnutého rozhodnutia stotožnil s jeho dôvodmi týkajúcimi sa dôvodov a rozsahu finančného zadost'učinenia. Žalovaný v odvolacom konaní netvrdil žiadne takého skutočnosti, s ktorými by sa už nevyrovnal súd prvého stupňa.

Proti rozsudku dovolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie. Navrhli napadnutý rozsudok dovolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie „aj o odvolaní navrhovateľov“. Tvrdia, že postupom a rozhodnutím dovolacieho súdu, ktorý konal a rozhodol len o odvolaní žalovaného, bola im odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorá vada zakladá prípustnosť a dôvodnosť ich dovolania.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcov, ktoré prevzal 8. júna 2015, nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 242 ods. 1, druhá veta O.s.p. dovolací súd na vady konania podľa § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. prihliada vždy, teda aj vtedy, ak v neboli dovolaní uplatnené vôbec alebo boli uplatnené z iného dôvodu.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle predmetného ustanovenia treba rozumieť taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať (a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia) treba považovať aj prípad, keď odvolací súd nerozhodne o odvolaní účastníka.

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie a rozhodnutie dovolacieho súdu sú postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcou v tom, že nerozhodol o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ (č.l. 111, 112 spisu) majúc nesprávne za to, že odvolanie podal len žalovaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na zistenú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. rozsudok dovolacieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.